

สำเนา บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มนิติการ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล โทร. ๐ ๒๒๙๙ ๓๙๘๙ โทรสาร ๐ ๒๒๙๙ ๓๙๖๔
ที่ ๑๖/๘๙๙ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณการใช้น้ำบาดาลของบริษัท

เรียน อทบ.

๑. เรื่องเดิม

ตามที่ สคบ. ได้มีหนังสือที่ ๐๔/๔๕๕๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน อทบ. ผ่าน กนต. เพื่อพิจารณาอนุมัติผ่อนผันไม่ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาล และลงนามในหนังสือถึงกรรมการผู้จัดการบริษัท เพื่อตอบข้อหารือแนวปฏิบัติดังกล่าว โดยให้เหตุผลเสนอ ดังนี้

(๑) กรณีการขอผ่อนผันไม่ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลของบริษัท

ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร พิชณุโลก และสุโขทัย จำนวน ๗๑ บ่อ เป็นกรณีที่มีความจำเป็นเนื่องจากบ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลชุมชน ไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ปฏิบัติงานประจำ อีกทั้งยังไม่มีกรติดตั้งเครื่องสูบน้ำ เพราะหากติดตั้งเครื่องสูบน้ำและเครื่องวัดปริมาณน้ำไว้ อาจเกิดการสูญหายได้ พิจารณาแล้ว บริษัท ฯ ไม่มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามข้อกฎหมายที่ให้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาล เห็นควรผ่อนผันไม่ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลดังกล่าวได้

(๒) กรณีการชำระค่าใช้น้ำบาดาล หากไม่มีการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาล พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่จะต้องเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ซึ่งเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ.) ๒๕๒๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ นั้น

๒. ข้อกฎหมาย

๒.๑ มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ บัญญัติว่า “ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๖”

๒.๒ ข้อ ๒ (๑) แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ กำหนดว่า “บ่อน้ำบาดาลจะต้องมีเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลทุกบ่อ เว้นแต่คณะกรรมการน้ำบาดาลจะกำหนดเป็นอย่างอื่น”

และคณะกรรมการน้ำบาดาลได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ กำหนดกรณีขุดบ่อน้ำบาดาลอื่น ๆ นอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ให้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลทุกบ่อ ยกเว้นบ่อน้ำบาดาลขนาดไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร ที่ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภคและเกษตรกรรม ทั้งนี้ไม่รวมถึงบ่อน้ำบาดาลของหมู่บ้านจัดสรร

๒.๓ ข้อ ๓ (๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดว่า “ในกรณีที่ไม้อาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาล ตามปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลโดยคำนวณตามวันที่ไม้อาจคำนวณปริมาณ น้ำบาดาลได้...”

๓. ข้อพิจารณา

กนต. ได้พิจารณาข้อหาหรือของบริษัท กรณีขอยกเว้นการติดตั้งเครื่องวัด ปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาลแล้ว เห็นว่าการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาลโดยหลักจะต้อง ดำเนินการติดตั้งทุกบ่อ เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการน้ำบาดาลจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ซึ่งตามมติ คณะกรรมการน้ำบาดาลในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้บ่อน้ำบาดาลที่ อยู่นอกเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภคและเกษตรกรรม แต่ไม่รวมถึงบ่อน้ำบาดาลของหมู่บ้านจัดสรร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อ น้ำบาดาล และในการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำดังกล่าวให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ทั้งนี้ เป็นไปตามนัยมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกอบกับข้อ ๒ (๑) แห่งประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯ

เมื่อบริษัท เป็นผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ย่อมมีความประสงค์ที่จะ นำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้สำหรับบ่อที่ได้รับใบอนุญาต และการใช้น้ำบาดาลจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการนำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ การสูบ น้ำบาดาล รวมไปถึงการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาลด้วย การที่บริษัท อ้างเหตุบ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่ห่างไกลชุมชน บางบ่อมีการใช้น้ำบาดาลน้อยครั้ง หรือไม่มีการใช้งาน หากติดตั้ง เครื่องวัดปริมาณน้ำบาดาลไว้จะสูญหาย และเมื่อต้องการใช้น้ำบาดาลจะติดตั้งเครื่องสูบน้ำและเครื่องวัด ปริมาณน้ำเป็นครั้งคราวไป โดยไม่มีลักษณะของการติดตั้งเป็นการถาวร นั้น ย่อมไม่สามารถนำมาเป็นข้ออ้าง เพื่อขอยกเว้นไม่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำตามนัยข้อ ๒ (๑) แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯ ได้ และเหตุกล่าวอ้างดังกล่าวไม่เข้ากรณีได้รับการยกเว้นตามมติคณะกรรมการน้ำบาดาล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ประกอบกับ แม้ว่าบริษัท จะขอชำระค่าใช้น้ำบาดาลตาม ปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลตามนัยข้อ ๓ (๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ฯ ก็ตาม ก็ไม่สามารถนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อขอยกเว้นไม่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากการคำนวณค่าใช้น้ำบาดาลดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์วิธีการคำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อจัดเก็บค่าใช้ น้ำบาดาลเท่านั้น ซึ่งไม่ถือเป็นข้อยกเว้นเพื่อไม่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาล

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงไม่เข้ากรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมติคณะกรรมการน้ำบาดาล รวมทั้งไม่ มีบทกฎหมายใดให้อำนาจอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลยกเว้นการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อ น้ำบาดาลเป็นการเฉพาะรายได้ บริษัท จึงมีหน้าที่ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำ

บ่อน้ำบาดาลทุกบ่อ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกอบกับข้อ ๒ (๑) แห่ง
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฯ

๔. ข้อเสนอ

กนต. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลเป็นไป
อย่างถูกต้องตามกฎหมาย อันเป็นการควบคุม กำกับ ดูแลทรัพยากรน้ำบาดาลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
จึงเห็นควรให้ สคบ. พิจารณาทบทวนการตอบข้อหารือถึงบริษัท เกี่ยวกับการติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจําบ่อน้ำบาดาลดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดมีบัญชาให้ สคบ. พิจารณาทบทวนการ
ตอบข้อหารือถึงบริษัท ปตท.สผ.สยาม จำกัด ต่อไป

(นายกู้เกียรติ โยมศิลป์)

นิติกรชำนาญการ

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุรัฐ ศิลากุล)

นิติกรปฏิบัติการ

ผู้ตรวจ.....
ผู้ร่าง.....
21/11/1981